

Крокодилитѣ бѣха въ изобилие. Особно тамъ, гдето слънцето нагрѣваше пѣсъчливия брѣгъ, всѣго лежаха по нѣколко десетки отъ тѣзи чудовища. Мѣсто, когато плувахме край брѣга, тѣ скачаха изплашени отъ храсталацитѣ и бързо се хвърляха въ водата.

Гребцитѣ работѣха неуморно и ние плавахме почти цѣлия день. Привечеръ, край брѣга на езерото, забелязахме село. Привързахме лодката, изнесохме походнитѣ кревати, запалихме огънь и се приготвихме за нощуване. Отъ селото взехме едно яре, което веднага се намѣри въ нашия голѣмъ медникъ. Азъ богато заплатихъ ярето на негритѣ съ мѣниста и басма, та дано на сутринята ни донесатъ още храна.

Презъ нощта завалѣ дъждъ. Той не падаше на капки, а валѣше изъ ведро и бързо загаси огъня ни. Въздухътъ се напълни съ москити, отъ които човѣкъ не знаеше кжде да се скрие, а нощта стана топла и задушна. Покрихме се съ кожи и легнахме да спимъ на дъжда, защото нито въ лодката, нито въ колибата можеше да се спи отъ задуха.

Дъждътъ валѣ цѣла нощъ и на сутринята бивакътъ ни представяше печална картина. Негритѣ лежаха на влажния пѣсъкъ покрити съ мокри кожи. Независимо отъ това, тѣ спѣха тъй дълбоко, че на сутринята азъ едва можахъ да ги събудя. Когато ги събудихъ, никой отъ тѣхъ не искаше да се мръдне. Тѣ лежаха, цѣли измокрени, пушейки съ своитѣ лули, въ пълно отчаяние.

Това ме много силно ядоса и азъ имъ заявихъ, че ако не станатъ, азъ самъ ще продължа пжтуването си. Отрѣзахъ две бамбукови пръчки, отъ едната направихъ мачта, а отъ другата — седалище,